

Biblická hodina – 03.12.2020

Suspírium: „V Hospodinovi nachádzam útočisko. Ako mi môžete povedať: „Uleť si, vtáča, na svoj vrch!? (Žalm 11,1b-c)“ Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 334: 1-4. verše: „Čo činí Boh, vždy dobré je ...“

Modlitba

Ďakujeme Ti Pane náš nebeský, že si nás nezapredal satanovi, neodovzdal mocnostiam temnôt. Na Teba uprene hľadáme, pridržíme sa len Teba, kým nás nepožehnáš. Keď sa však vzdialime od Teba, Ty aj vtedy sa nás pridržiješ. Si s nami do konca sveta. Kamkoľvek vykročíme, sme u Teba, veď Tvoje požehnanie je prítomné v našom živote. Prosíme Ťa, aby sme nesmútili, ako tí, ktorí nemajú nádej, ale v srdci uchovávali Tvoj poklad. Sme zronení, ale Ty si nám už dávno pripravil to, čo v skutočnosti potrebujeme. Stojíš i dnes pred dverami našich srdc a klopeš na ne i voláš nás po mene. Odpusť nám, že Teba, Obdivuhodný radca, Mocný Boh, Večný Otec a Knieža pokoja, častokrát nechceme a nevieme vpustiť tam, kde máš svoje zaslúžené miesto. Pomôž nám prekonať to, čo nás vzdaluje od nebies. Pomôž nám vykonať to, čo musíme zdolať pre živú vieru. Tvoja láska a Tvoje prívetivé slovo nech ani dnes neoddychuje skrze moci Ducha Svätého, lebo potrebujeme oveľa viac komunikovať s Tebou o našich veciach. Prihovor sa k nám tak, ako len Ty vieš, drahý nebeský Otec i Syn i Duch Svätý. Amen.

Biblický text: List Židom 4,12-16

„A Veď Božie slovo je živé a účinné, ostrejšie ako akýkoľvek dvojsečný meč. Preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje túžby a úmysly srdca. A nieto tvorstva, ktoré by bolo preň neviditeľné. Všetko je obnažené a odkryté pred očami toho, ktorému sa budeme zodpovedať. Keďže máme vznešeného veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Božieho Syna, držíme sa vyznania. Veď nemáme veľkňaza, ktorý by s nami nemohol súcitiť v našich slabostiach, ale veľkňaza, ktorý vo všetkom prešiel skúškami podobne ako my, avšak bez hriechu. Pristúpme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravý čas.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánu Ježišovi!

12-13. verše

Autor listu Židom opisuje moc Božieho slova, ktoré všetko obnažuje a vystavuje súdu. Pôvodcom týchto slov je Boh.

Po prvé, „každé slovo, ktoré vychádza z Božích úst.“ (Mt 4,4) je živé. Veď k nám sa prihovára živý Boh ako o tom svedčí Mojžiš: „Počul azda niekto hlas živého Boha hovoriaceho zo stredu ohňa, ako ho počujeme my, a ostal nažive?“ (VMojž 5,26) Preto

našou modlitbou musí byť vždy: „Bože, nezostaň ticho, nemlč, Bože, nedopraj si pokoj!“ (Žalm 83,2) Veď tento svet zapiera a potupí slová i osobu živého Boha ako o tom rečnil Izaiáš: „Možno Hospodin, tvoj Boh, počuje slová rabsáka, ktorého poslal asýrsky kráľ, jeho pán, aby potupil živého Boha, a potrestá ho za slová, ktoré počul Hospodin, tvoj Boh. Pomodli sa za zvyšok, ktorý tu ešte je.“ (Iz 37,4) Ale Boh uisťuje nás: „Ako žijem,“ znie výrok Hospodina, „keby Jojakimov syn Konja, judský kráľ, bol pechatným prsteňom na mojej pravici, strhol by som ho odtiaľ.“ (Jer 22, 24)

I Jeho Prvorodený Syn je živý: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?“ (Lk 24,5) A skrze Neho i my sami: „A stane sa, že na mieste, kde sa im hovorilo: Vy nie ste môj ľud, tam sa budú volať synmi živého Boha.“ (R 9,26) O tom svedčí i apoštol Pavol Timotejovi: „...aby si vedel, ak budem meškať, ako sa treba správať v Božom dome, ktorým je Cirkev živého Boha, stĺp a opora pravdy.“ (ITim 3,15)

Život, ktorý je pripisovaný BOHU, len JEMU a skrze NEHO JEHO REČI, je živý. Skutočný život je nám darovaný Bohom a jeho živým slovom.

Čítanie, počúvanie a zachovávanie Božieho slova v našich srdciach je najdôležitejšie. Preto volá žalmista jednoducho a otvorene na Pána: „oživ ma podľa svojho slova.“ (Žalm 119,25)

Božie slovo je mocné, plné energie, ktoré však súdi človeka. Dôrazne varovný tón. Moc a účinnosť Božieho slova. Tu chýba kladné hľadisko Božieho slova. Stupňovanie je citelné, ale na rozdiel od iných častí Listu Židom autor tu nepoužije starozákonný biblický citát. Svoje stanovisko nepodloží biblickým textom, len konštatuje. Chýbajú pozitíva Božieho slova.

Božie slovo vytvára tento svet: „Hospodinovým slovom boli utvorené nebesia a dychom jeho úst všetky ich zástupy.“ (Žalm 33,6) Božie slovo osvecuje: „Sviectou mojej nohe je tvoje slovo, svetlom môjmu chodníku.“ (Žalm 119,105) Božie slovo živí: „Pokoroval Ťa, dal ti hladovať, potom Ťa sýtil mannou, ktorú si nepoznal a nepoznali ju ani tvoji otcovia, aby Ťa poučil, že človek nežije len samým chlebom, ale všetkým, čo vychádza z Hospodinových úst.“ (VMojž 8,3) Božie slovo uzdravuje: „Poslal svoje slovo a uzdravil ich a z hrobu ich vyslobodil.“ (Žalm 107,20)

Namiesto týchto svedectiev hovorí krátko a výstižne. Konštatuje pravdu. Slovo Božie samo o sebe má autoritu. A to nie hocijakú. Božia spravodlivosť už je a aj bude účinná, ak On prehovorí.

Účinnosť Božieho slova je podčiarknutá obrazom dvojsečného meča. Meč je nástrojom Božej spravodlivosti. Slovo Božie je mečom Ducha. (Ef 6,17) a z úst Syna človeka vychádza ostrý dvojsečný meč. (Zjav 1,16, Zjav 2,12) Kým v jednotlivých veršoch čítame o tom, že Boh svojou spravodlivosťou zničí svojich nepriateľov, tu čítame o účinnosti Jeho slov, ktoré súdia každého z nás. Sme vystavení všetci hrozbe jeho súdu a účinnosť Jeho slov má platnosť. Je nám

vystavený účet, ktorý treba zaplatiť. Jeho slovo znie ako verdikt. Jeho slovo je ako uznesenie súdnej rady. Jeho slovo pôsobí ako účinné stanovisko.

Prečo?

Lebo preniká hlbšie ako bolestivé slová našich neprajníkov. Slová svojich neprajníkom máme ukryté v srdci, ale Božie slovo môže oddeliť duše. Božie slovo rozdeľuje. Najvnútornejšie zložky človeka pocítia jeho povel.

Naša vôľa nezaváži tam, kde koná vôľa Božia. Naša myseľ je obmedzená tam, kde sa rozjasňuje Jeho tvár. Naše myšlienky nie sú jeho myšlienky. Naše cesty nie sú jeho cesty. Naše ústa nehovoria Jeho slová, a aj keď sprostredkujú niečo z Jeho slávy, je to len napodobnenina.

Božie slovo dokáže súdiť oveľa spravodlivejšie než ktorýkoľvek ľudský súd. Človek je odhalený a zraniteľný. Stojí v tvárou tvár pred Bohom. A tu už nielen Jeho slovo, ale aj Jeho osoba zaváži.

Naša reč bude len o Ňom a s Ním. ˇ

Ťažko je spoločenstvu a ťažko je i autorovi listu Židom, ktorý ho oslovuje, ale chce veľmi pekne zdôrazniť, že existuje miesto, kde máme vystavený účet. Božie slovo nám ho sprostredkuje a človek musí komunikovať, prekomunikovať svoj vlastný život s ozajstným Sudcom jeho života. Súdime a posudzujeme ľudí podľa výzoru, presvedčenia. Je v nás nenávisť. Je v nás prijatie, ale skutočné rozpoloženie našich túžob a myšlienok pozná len Boh. Božie slovo poukazuje na plnosť nášho skutkového stavu.

Ježiš každého vedel ohodnotiť, a žiadal od každého prehodnotenie vlastných myšlienok.

Čo povedal Ježiš zákonníkovi? Spomeňme si: „Učiteľ, pôjdem za tebou všade, kam sa len obrátiš.“ Ježiš mu však odpovedal: „Líšky majú svoje nory a nebeské vtáky hniezda, Syn človeka však nemá kde hlavu skloniť.“ (Mt 8,19-20) Nebude to ľahké, a nebuď taký odvážny, veď moje kráľovstvo nie je odtiaľ. Líščie brlohy ti postačia?

Čo povedal Ježiš jednému z jeho učeníkov? Spomeňme si: „Pane, dovol' mi najprvo odísť a pochovať si otca.“ Ježiš mu však povedal: „Nasleduj ma a nechaj mŕtvym pochovávať svojich mŕtvych.“ (Mt 8,21-22) Druhému odvetil, ty len poď, nestaraj sa o to, čo máš zanechať. Ja som živý. Mŕtvy ťa už nepotrebuje, ale ja ako učeníka áno.

Čo povedal Ježiš bohatému mládenkovi? Spomeňme si: „mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ Keď mládenec počul toto: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj svoj majetok, daj chudobným a budeš slovo, odišiel zarmútený, lebo mal mnoho majetku.“ (Mt 19,21-22) Daj chudobným, veď si dostal. Bohatstvo ťa nemusí škriepiť. Ježiš každému z nich odpovedá podľa toho, čo v skutočnosti potrebujú.

14.verš

Veď my všetci sa máme o Koho oprieť. Autor listu Židom reční o tom, že hoci v spoločenstve koluje meno Ježiša, ale nepoznajú skutočný zámer nebeského Otca, nevedia, čo pre nich vykonal ich Otec. Boží Syn, Ježiš prenikol na nebesá, a táto jeho služba nás učí svedectvu.

A, Ježiš je Veľkňaz. On je veľký pastier. Vedie všetkých, ktorí v Ňom dúfajú. Vedie každého, kto Ho vyznáva. Vedie.

B, Ježiš je Boží Syn, má spojenie i vzájomné prepojenie s nebeským Otcom. On je v spoločenstve s Otcom.

Základné informácie o Ježišovi nám musia stačiť, i celému spoločenstvu na to, aby sme sa pridržiali toho, v čo sme uverili. Nemôžeme byť taký maloverný ako Peter, ktorý v každom okamihu chce byť presvedčený o Božej prítomnosti: „*Pane, ak si to ty, rozkáž mi, aby som prišiel k tebe po vode!*“ (Mt 14,28) a vzápätí v hĺbinách už volá o pomoc. Raz chce, a vykročí k Ježišovi, a keď cíti „vlnky-žblnky“, už narieka: „*Pane, zachráň ma!*“ (Mt 14,29)

Pevne sa držať svedectva znamená vždy mať na zreteli Slovo Syna človeka, nášho Pána Ježiša Krista: „*Kto však vytrvá až do konca, bude spasený.*“ (Mt 24,13)

Koho nepotešia, a neposunú vpred základné informácie o Ježišovi, nič mu nepomôže. Preopakujme si v tento adventný čas naše znalosti o Ježišovi Kristovi, a každý deň vyznajme svoju vieru Apoštolským vierovyznaním, aby sme neklesli na duchu ako spoločenstvo, ale uvideli moc a tajuplnosti konania Toho, ktorý pre nás, za nás a namiesto nás všetko konal. Tu sa spomínajú nebesia, ktoré sú jeho príbytkom i završeným cieľom jeho služby. Keď On zavŕšil svoj spásonosný cieľ, akoby sme Ho nedokonali až do konca i my, ktorí v Neho veríme. On je tam, kde je Jeho Otec a aj my bude s Ním. Varuje svoje spoločenstvo pred neverou.

Viera alebo nevera? Viera v Boha alebo nevera a opovrhnutie s Ním?

15. verše

Náš Veľkňaz je milosrdný. Síce je v nebi, ale vôbec nie je od nás vzdialený natoľko, že by sme Jeho súciti necítili. Síce žije v sláve, ale nezabudol na nás ako oslobodený hlavný pohárnik na Jozefa v žalári. (IMojž 40,23) On neprestal na nás myslieť ani vo svojej nebeskej sláve, pretože On bol vystavený skutočným skúškam na zemi.

Cítil hlad so svojimi učeníkmi: „Učeníci boli hladní, a tak začali trhať klasy a jesť.“ (Mt 12,1)

Cítil únavu: „Ježiš však spal na vankúši v zadnej časti člna.“ (Mk 4,38)

Preciľoval ukrutnú bolesť iných a zaplakal: „„Pane, keby si bol býval tu, nebol by mi brat zomrel.“ (Jn 11,21)

Mal súciti s našimi slabosťami a aj dnes má. Prekonal skúšky s Hospodinovou milosrdnou láskou, ktorou podporoval vždy svoj vyvolený ľud. Túto službu zveril Mojžišovi: „*Dobre som si všimol útrapy svojho ľudu v Egypte. Počul som*

jeho volanie o pomoc pod údermi poháňáčov a viem o jeho bolestiach. Preto som zostúpil, aby som ho vyslobodil z moci Egypta a vyviedol z tej krajiny do krajiny dobrej a rozľahlej, oplývajúcej mliekom a medom, kde bývajú Kanaánčania, Chetiti, Amorejčania, Perizzejci, Chivviji a Jebúseji.” (II Mojž 3,7-8)

Pritom Ježiš neupadol do hriechu. V skúškach zostal príkladný. Keď na človeka doľahne bolesť a utrpenie, oddá sa jej. To je prirodzené. Častokrát však má aj sklon k vz bure a k vz pieraniu sa. Hriech je prejavom sebeckosti: „Prečo sa to stalo, práve mne?!” Skutočne solidárny a milosrdný nie je ten, kto je spoločníkom ich hriechu, ale kto navodí iných na správny smer. Veľkorysá láska od Ježiša je tá, že nič za ňu nie je potrebné uhradiť. On uhradil všetky naše účty. O čom Boh Hospodin rečnil a vystavil nám účet, to v Ježišovi zaplatil. Pribil ho na kríž, aby každý videl, aký je v skutočnosti milosrdný. Veľkorysosť Krista neumenšuje Jeho bezhriešnosť, ba naopak potvrdzuje.

Kto je твоjím skutočným blížnym? Prečítajme si Božie slovo, podobenstvo o milosrdnom samaritanovi, a hneď sa nám vyjasní i v tejto otázke. Kto je milosrdný a nápomocný, ten je tvoje skutočné blížny. Ježiš je tvoje skutočné blížny, ktorý učí ako sa máme správať k vlastným bratom a sestrám.

Aj pred svetom najhoršieho zločinca prijal ako brata v poslednú hodinu svojej smrti, ktorý s ním bol ukrižovaný. On zomrel ako nehriešny pre hriešnikov.

16.verš

Preto smelo pristupujme, veď U NEHO je milosť nebeská. Smelo znamená: mám právo na slobodný prístup. Veľa ľudí nenapomáha k slobodnému prístupu k Ježišovi. Niekedy ani učenici v prípade detí a ich rodičov: „Prinášali mu aj nemluvoňatá, aby sa ich dotýkal. Keď to videli učenici, dohovárali im. Ale Ježiš ich privolal a povedal: „Nechajte deti prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takým patrí Božie kráľovstvo. Amen, hovorím vám: Kto neprijme Božie kráľovstvo ako dieťa, nevojde doň.” (Lk 18,15-17)

Boží trón, ktorý tak desil ľudí, skrze Ježišovej milosrdnosti sa stal trónom milosti. Kristus sa stal naším bratom a Jeho služba nech nás uistí, že v modlitbách pristupujeme k trónu milosti. Smelo pristupujme tam, kde je o Nás reč každý deň, veď Ježiš v modlitbách nás spomína Otcovi. Naša úbohosť i hriešnosť, ale i naše zotrvanie a naša smelosť je pred Ním skutočná.

Kristus je naša pomoc, lebo len On, kto prekonal skúšky našej úbohosti, vie pomôcť tým, na ktorých skúšky prichádzajú a doliehajú.

„Pomoc!”, „Segítség!”, „Help!”, „Hilfe!”, „Aide!”, hoc v akých jazykoch odznejú, ktoré vychádzajú z úprimného srdca, tí vedia: „Moja pomoc je od Hospodina, ktorý utvoril nebo i zem. Nedopustí, aby sa ti noha zachvela. Nedrieme tvoje strážca. Nedrieme veru ani nespí ten, čo stráži Izrael. Hospodin je tvoje strážca. Hospodin je ti záštitou po

pravici. Slnko ti cez deň neublíži ani mesiac v noci. Hospodin Ťa ochráni pred každým zlom, on ti ochráni život. Hospodin bude chrániť tvoj odchod i príchod odteraz až naveky.”(Žalm 121,2-8)

Záverečná modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, ale ja vám ho dávam, nie ako svet dáva. Nech sa vám srdce neznepokojuje a neľaká. “ (Jn 14,27)
Amen.

Záverečná pieseň: Žalm č. 119: 65-68: „Sú často divné Tvoje svedectvá...”